

Vörösmarty Mihály
(1800-1855)

Adatok

- Pusztanyéken született december 1-jén, és meghalt november 19-én
- költő, drámaíró
- apja: Vörösmarty Mihály, gazdatiszt, majd bérlő
- anyja: Csáthy Anna

Iskolái

- székesfehérvári ciszterci gimnázium (1811-1816)
- pesti piarista gimnázium (1816)
- a pesti egyetem hallgatója (1817)
- ügyvédi vizsgát tett (1824)

Pályakezdés

- 1817-ben az apja meghalt,
- a család nehéz anyagi helyzete miatt Vörösmarty 1818-tól Perczel Sándor három fiát nevelte Pesten,
- 1820-tól a család börzsönyi birtokán,
- 1823 őszétől újra Pesten.
- reménytelenül beleszeretett Perczel Adélba (Etelka-versek)
- Görbőn volt jurátus (1822-23)
- négyénekes eposzt írt (A hűség diadalma–1822)
- honfoglalási eposzán (Zalán futása) dolgozott (1823; megjelent:1825)
- az Aurora munkatársa, Kisfaludy Károly körének tagja lett (1824)
- miután megszűnt nevelői állása (1826. aug.), súlyos anyagi helyzetbe került, de a Tudományos Gyűjtemény szerkesztőjeként megélhetést talált (1828-32)

Az 1830-as évek

- a Magyar Tudós Társaság rendes tagjává választották, ez megszilárdította anyagi helyzetét (1830)
- 1831-ben megírta a Csongor és Tünde című színművét

- a Pesti Magyar Színház Árpád ébredése c. darabjával nyitották meg (1837)
- színikritikákat és drámaelméletet is írt
- az Athenaeum szerkesztője volt Bajzával és Toldyval (1837-43)
- szerepet vállalt a politikai küzdelmekben is

Az 1840-es évek

- négy kötetben adta ki Újabb munkáit (1840)
- megismerkedett a 26 évvel fiatalabb Csajághy Laurával (1841), feleségül vette (1843)
- a Nemzeti Kör elnöke, e minőségében a kezdő Petőfit támogatta (1842-től)
- az Ellenzéki Kör alelnöke (1847-től)
- 1848. március 15-ét a Szabad sajtó című versével üdvözölte;
- az első népképviselői országgyűlés tagja lesz;
- a szabadságharcot verseivel (Harci dal) és cikkekkel szolgálta

Az 1850-es évek

- 1850-től családjával Csepen, Baracskán és Nyéken élt
- földbérlőként, anyagi gondok közt, betegeskedve, lelkileg összetörve
- utolsó éveinek kiemelkedő lírai alkotásai az Előszó (1850) és A vén cigány (1854)
- Pesten hiába keresett gyógyulást (1855 őszén)
- temetése országos gyászünneppé és tiltakozás volt az önkényuralom ellen
- 1855. november 19-én halt meg

